

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. III. Dolet super Ecclesiasticis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

Et experientia cognoscetis quàm suavis, & salutaris sit memoria mea, & quàm tristis, & mortalis obliuio mei. Decernite ex tota fortitudine vestra, memores esse mei, de terra Iordanis, cuius aquis abluti, & sanctificati estis: & imaginem formæ meæ intimis visceribus imprimite. Et ego pergam vobis benefacere, & secundum magnam, & admirabilem misericordiam meam, recordabor vestri, & vocabo vos ad æternam hæreditatem fællicissimi regni mei.

CAP. III.

Dolet super Ecclesiasticis.

QUO MODO obtexit caligine, in furore suo Dominus filiam Sion, dilectam sponsam meam, peccatis Ecclesiasticorum denigratam? Præcipitavit omnia speciosa Iacob, propter scelera filiorum meorum, quorum culpa, egressus est à filia Sion omnis decor eius: quia nobilior, & formosior Ecclesiæ meæ pars grauiter deformata est. Sanctitas illa antiqua Ecclesiasticorum

rum

rum cum Ecclesia nascente nascētium,
& sine fastu & astutiis sæculi, simplici,
ac fideli corde, in domo mea ministrā-
tium, extincta est. Video ego gentes in-
gressas sanctuarium, de quibus præce-
perat Altissimus Pater meus, ne intra-
rent in Ecclesiam suam. Gentilium
peccata, ambitio, auaritia, inconti-
nentia, in Ecclesiasticos transferunt:
qui facti sunt, velut tauri pingues, per
prata sine timore currentes. Propter
quod magna ex parte dissipauit Pater
meus tentorium suum: demolitus est
tabernaculum mansionis suæ, & obli-
uioni tradidit festiuitatem, & Sabba-
tum. Pollutæ sunt manus eorum, qui
exercent vasa Domini, quorum calen-
das, & solennitates odit anima mea.
Quid est hoc? Populus primogenitus
meus, qui deberet esse gloria, & forti-
tudo mea, est principium doloris mei.
Iam non est exemplum vitæ, quo
plebs paruula instruitur ad pieta-
tem, & animatur ad gradiendum
per viam, quæ ducit ad vitam. Væ
genti consecratæ, quæ in cominatio-
nem capitis versa est. Omnes, qui benè

considerant, obstupescunt, & dicunt: Hæccine est gens perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ? Debuerat quotidiano sacrificio, & dulcissimo Ecclesiæ cantu ad pietatem inflammari, & lapidea corda sæcularium, exemplo suo mouere: & tamen alienata est retrorsum, & mercede conducta, non pura intentione mihi seruit. Reuertimini ad cor, filij mei, & considerate nouissima vestra. Expurgate vetus fermentum Adæ, vt sitis noua conspersio ab omni vetusta corruptione aliena. Epulamini in azymis synceritatis, & veritatis, & primitiæ Ecclesiæ beatissimam lucem, & formam omni mundi decore amabiliorem intuemini. Implete mæsuram status vestri mundo altioris, & cælorum ciues candore lucis æternæ nitentes innocentia vitæ sectamini. Et recondam vos, vt charissimos amicos meos intra penetralia mitissimi cordis mei.

CAP. IIII.

Admonet Episcopos officij sui.

PASTORES multi, quibus commisi